

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Devlet Planlama Teşkilatı koordinatörlüğünde İçişleri Bakanlığı, Adalet Bakanlığı ile birlikte yapılan Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK)'in "Güvenlik Birimine Gelen veya Getirilen Çocuklar" konulu raporu; 1997 yılından itibaren 27 ilde ve daha sonra 2007 yılından itibaren 81 ilde Jandarma Genel Komutanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü'ne bağlı güvenlik birimlerinde uygulanan "Güvenlik Birimine Gelen Çocuklarla İlgili İstatistik Forumu" kayıtlarından elde edilmiş verilerden oluşmuştur.

TÜİK'in raporuna göre 4 yılda kaybolan 27.000 çocuğun sadece 6.000'ni bulundu. Kaybolan çocukların çoğunu ise kızlar oluşturuyor. Yine, 4 yılda 676.637 çocuk hakkında işlem yapıldı. 2008 yılında 132.592 çocuk, 2009 yılında 151.961 çocuk, 2010 yılında 188.044 ve 2011 yılında 204.040 çocuk güvenlik birimlerine getirildi. Aynı dönemde, kız çocuklarının toplam sayısı ise 193.931.

Suçta sürüklenen çocuk sayısı 2008 yılında 62.430, 2009 yılında 68.344, 2010 yılında 83.393 ve 2011 yılında 84.916. Evden kaçan çocuk sayısı ise 2008 yılında 2.412, 2009 yılında 3.195, 2010'da 3.205, 2011'de 3.222. Yani, suça sürüklenen çocuk sayısı her yıl artış gösteriyor. Yine verilere göre bulunan çocuk sayısı 2008 yılında 1.340, 2009'da 1.669, 2010'da 1.757, 2011'da 1.208 çocuk. Kayıp çocuk sayısı ise 2008 yılında 4.517, 2009'da 5. 81, 2010'da 8.081, 2011 yılında 10.067. Mağdur; 2008 yılında 44.153, 2009 yılında 61.645, 2010 yılında 76.428, 2011 yılında 88. 582 çocuk. Kayıp çocukların 16. 289'unu kız çocukları oluşturuyor.

TÜİK'in raporu Türkiye'nin korkunç bir gerçeği ortaya koymuştur. Anayasanın aileye dair hükümler içeren 41'inci maddesinde, devletin özellikle anne ve çocukların korunmasına yönelik önlemler aldığı vurgulanmaktadır. 12 Eylül 2010 referandumundan sonra eklenen 44'üncü madde de çocuk haklarını geliştirmeyi amaçlamıştır. Korunmaya muhtaç çocukların topluma kazandırılmasında devletin rolünü tanımlayan 61'inci maddede devletin bu amaçla gerekli teşkilat ve tesisleri kuracağı ya da kurduracağı belirtilmektedir: "... Devlet, korunmaya muhtaç çocukların topluma kazandırılması için her türlü tedbiri alır. Bu amaçlarla gerekli teşkilat ve tesisleri kurar veya kurdurur." Anayasa'nın 50'inci maddesi çocukların çalışmasıyla ilgilidir. Bu maddeye göre, çocukların yaşına, cinsiyetine ve gücüne uymayan işlerde çalıştırılmaması, çalışmaları durumunda ise iş şartları bakımından özel olarak korunmaları gerekmektedir. Anayasa'da 17'inci maddede de engelli çocukların toplumla kaynaşması ve eğitim haklarına ulaşmalarına ilişkin maddeler de yer almaktadır. Anayasal bu düzenlemelere rağmen bu maddelerin hayata geçirilmesini sağlayacak etkin politikalar uygulanmamaktadır. TÜİK'in raporu da bunu açıkça göstermektedir. Çocuklarımızın sorunları kayıp olmaları ile de sınırlı değildir. Eğitimden sağlığa her alanda sorunların kışkacındadırlar. Türkiye'nin bir "**ulusal çocuk politikası**" olmadığı ortadadır. Daha iyi bir toplum hedefi ancak bütüncül ve kapsayıcı politikalar ile mümkün olabileceğine göre Türkiye'nin kapsamlı ve güçlü bir çocuk politikasına ihtiyacı vardır.

Türkiye'nin geleceği çocuklarımız istatistik bilgilerinin içinde bir veri olarak kalmaması gereken en değerli varlıklarımızdır. Devlet tüm olanakları ile en değerli varlıklarımızı korumak ve onlar için tedbirler almakla yükümlüdür. Toplumsal bu yaraya derhal neşter vurulması ve sonuç alınması gerekmektedir.

Tüm bu nedenlerle, Türkiye'de çocukların neden ve nasıl kaybolduğunun, yaklaşık 11.000 çocuğunun neden bulunamadığının belirlenmesi, elde edilen bilgiler doğrultusunda önleyici, koruyucu ve iyileştirici tedbirler alınması, ulusal çocuk politikasına temel oluşturacak her türlü bilgiye ulaşılması için Anayasa'nın 98'inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri gereğince "Meclis Araştırması" açılmasını arz ve talep ederiz.

Dr. Söğüt Terzioğlu
151 Mv

Haydar Akar
Kocaeli mv.

Namık Havutça
Balıkesir Milletvekili

Candan Yüceser
Tekirdağ mv

Dr. Mehmet Şeker

Cy

Gonca

Haluk Ejzdoğan
Burdur mv.

HANAN ÖREN ALI SAKIBAZ
MANİSA MV Kocaeli mv

İlhan Demirel
Bursa mv.

Mehmet Hilal Kaplan
Kocaeli mv

Selma Halıcı
Kocaeli mv

Emre Kaplan
Tekirdağ mv

Mine Güç
İstanbul mv

M. SERDAR SOYDAN
Gonca mv

